

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/113/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120243726
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:6120243726.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu: R. T. D., D..O..M., G. X, XXX XX J.- G., W. XXXXXXXX, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: C. J., L.. XX.XX.XXXX, J. Y., B. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 2.621,89 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Nepriznáva sa žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 18.02.2020 na Okresnom súde Banská Bystrica žalobu, ktorou žiadal aby súd zaviazal žalovaného mu zaplatiť istinu 2.621,69 EUR s príslušenstvom. Prípisom zo dňa 20.08.2020 bola uvedená vec postúpená na tunajší súd.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 12.12.2017 medzi postupcom P. J., S..D., M. X.E. O. J., Y. L.. X, XXX XX J. X, W.: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 04.11.2016 Zmluvu č. 3500172298 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 14.08.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 7 kalendárnych dní od vystavenia podania. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2.621,89 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.410,22 EUR, z riadneho úroku vo výške 173,89 EUR, z úroku z omeškania vo výške 2,06 EUR, z poplatkov vo výške 34,00 EUR, zo sankčných poplatkov vo výške 1,72 EUR a z poistenia splátok vo výške 0,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Dlžná suma ku dňu spisania žaloby predstavuje sumu vo výške 2.621,89 EUR, pričom pozostáva z

neuhradenej istiny úveru vo výške 2.410,22 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 173,89 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 2,06 EUR, z neuhradených poplatkov vo výške 34,00 EUR a z neuhradených sankčných poplatkov vo výške 1,72 EUR. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Žalobca si v tomto konaní uplatnil aj úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 13.12.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica v spore vydal dňa 09.03.2020 platobný rozkaz sp.zn. 19Up/362/2020, ktorý sa však nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk a keďže žalobca písomným podaním navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, vyššie uvedený platobný rozkaz bol zo zákona zrušený a Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetný spor svojim prípisom zo dňa 20.08.2020 na tunajší súd na ďalšie konanie.

4. Žalovanému sa nepodarilo doručiť súdne zásielky na adresu uvedenú v žalobe, t.j. Y., B. XXX/XX, ktorá je podľa lustrácie v registri obyvateľstva adresou jeho trvalého pobytu, a odkiaľ sa súdna zásielka doručovaná ešte v rámci upomínacieho konania vrátila s poznámkou „neprevzal v odbernej lehote“. Podľa správy Obce Y. spoločne s manželkou sú prihlásení k vyššie uvedenému trvalému pobytu v uvedenej obci, pričom žalovaný má pracovať v P.. Podľa správy zamestnávateľa žalovaného, tento má pracovať vo firme G. D..O..M., E. G. G. a ubytovaný mal byť v A. K., D..O..M., X. XXX, P.. Podľa správy OO PZ P. sa žalovaného na adrese uvedenej ubytovne nepodarilo skontaktovať, nakoľko tam nie je ubytovaný. Bolo potvrdené, že na ubytovni žalovaného poznajú, avšak nevedia, kde sa zdržiava. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka D. L. E. nie je vedený ako poberateľ dávok v nezamestnanosti a nemocenských dávok a ani žiadneho druhu dôchodku. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny D. L.Á. E. toho času nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je ani poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov a ani iných štátnych sociálnych dávok. Daňový úrad Košice, kontaktné miesto N. žalovaného evidujú len s vyššie uvedenou adresou jeho trvalého pobytu. Blízki príbuzní žalovaného (matka, otec, partnerka), ktorých súd sa snažil písomne osloviť, si súdne zásielky neprevzali a teda neposkytli súdu žiadne informácie o menovanom. Žalovaný sa nenachádza ani v evidencii ZVJS.

5. Dňom 1.7.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle ustanovení § 69 tohto procesného predpisu súd môže ustanoviť procesného opatrovníka len fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu, prípadne ak jej zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, čo nebol prípad žalovaného v tomto konaní.

6. Súd v zmysle nového procesného predpisu musel žalovanému doručovať žalobu a ostatné súdne listiny postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, t.j. oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, pričom žaloba sa v takomto prípade považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Dňa 27.05.2021 súd v uvedenom konaní vyvesil na úradnej tabuli súdu a zároveň v ten istý deň zverejnil aj na svojej webovej stránke oznámenie o doručení súdnych listín žalovanému, a to žaloby a jej príloh, uznesenia - výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, poučenia strany civilného sporového konania o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku a potvrdenia o pridelení veci na rozhodnutie. V zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa vyššie uvedené súdne písomnosti považovali za doručené žalovanému dňa 11.05.2021.

7. Žalovaný k žalobe nepodal žiadne písomné vyjadrenie aj keď bol na to vyzvaný tunajším súdom uznesením sp.zn. 16Csp/113/2020-97 zo dňa 30.03.2021, ktoré mu spoločne so žalobou, jej prílohami a procesným poučením bolo doručené postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 11.05.2021.

8. Súd prípisom sp.zn. 16Csp/113/2020-98 zo dňa 30.03.2021 vyzval žalobcu cestou jeho právneho zástupcu na doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení uvedených v jeho žalobe, a síce o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti vymedzené v ust. §

53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o poskytnutí O. pôžičky uzavretej medzi týmto právnym predchodcom a žalovaným, ďalej o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti vymedzené v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a o vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu riadne splnil svoju povinnosť podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej Zmluvy o poskytnutí O. pôžičky .

9. Žalobca na uvedenú výzvu súdu reagoval písomným podaním zo dňa 21.04.2021, v ktorom vo vzťahu k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že ich všetky splnil poukazujúc na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou označenou ako „POSLEDNÁ VÝZVA NA ZAPLATENIE“ zo dňa 28.06.2017 a výzvou označenou ako „OZNÁMENIE O VYHLÁSENÍ MIMORIADNEJ SPLATNOSTI A VÝZVA NA ZAPLATENIE“ zo dňa 14.08.2017, ku ktorým pripojil kópiu podacieho hárku, ktorá mala preukazovať doručenie tejto výzvy žalovanému. Mal za to, že pri doručení písomností žalovanému sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime OZ predpokladá že prejav vôle dôjde adresátovi t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. V tejto súvislosti citoval z rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.01.2004, sp. zn. 32 Odo 442/2003. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky podľa žalobcu bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. V tejto súvislosti citoval z Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ako aj z uznesení Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013 a z rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/125/2019 z 26.05.2020.

10. Vo vzťahu k splneniu povinnosti vymedzených v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka žalobca v uvedenom vyjadrení poukázal na to, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 14.08.2017, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. V tejto súvislosti citoval z komentára publikácie Občianske právo s vysvetlivkami, 1. až 4. zväzok. Bratislava: Iura Edition spol s.r.o., PLANK K. a kol. 2009., 1900 s. ISBN 80-88715-07-5.

11. K otázke preverenia bonity žalovaného, a teda splnenia povinnosti podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., žalobca v uvedenom vyjadrení poukázal na Info ohľadom schválenia úveru, a síce 1./ Žiadaná a schválená výška úveru: 2 500,00 €; 2./ Deklarovaná výška príjmu klientom: 350,00 € - suma overená v Sociálnej poisťovni ; 3./ Typ príjmu: zamestnanec; 4./ Záväzky: 86,00 €; 4./ Životné náklady: 200,00 € a 5./ Splátka nového úveru: 60,14 €. Na základe vyššie uvedeného mal za to, že pôvodný veriteľ pri procese preverenia bonity žalovaného postupoval s odbornou starostlivosťou a preukázateľne overil príjmy a výdavky domácnosti a stanovil ukazovateľ schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver.

12. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania na deň 23.08.2021, na ktorom rozhodol v spore, ktorého sa žalobca a ani žalovaný nezúčastnili, pričom sa ho zúčastnil len právny zástupca žalobcu. Žalovanému bolo predvolané doručené dňa 08.08.2021 postupom v zmysle § 31a ods. 10 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v spojení s § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku, pričom tento svoju neúčasť na pojednávania riadne a včas neospravedlnil. Vzhľadom na uvedené, súd v danom spore konal a napokon rozhodol bez účasti strán sporu.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so Žiadosťou o poskytnutie O. pôžičky č. 3500172298 (spotrebiteľského úveru) zo dňa 04.11.2016, s Akceptáciou Žiadosti o poskytnutie O. pôžičky č. 3500172298 zo dňa 04.11.2016, s O. OBCHODNÝMI PODMIENKAMI platnými a účinnými dňa 01.02.2014, s Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (formulár „ Zabezpečenie O. pôžičky“) zo dňa 04.11.2016 a Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 04.11.2016, s Platobnou históriou vedenou právnym predchodcom žalobcu na žalovaného a predloženou v spore žalobcom, s Prípisom zo dňa 28.06.2017 adresovaným žalovanému a označeným ako „POSLEDNÁ VÝZVA NA ZAPLATENIE“, s Prípisom zo dňa 14.08.2017 adresovaným žalovanému a označeným ako „OZNÁMENIE O VYHLÁSENÍ MIMORIADNEJ SPLATNOSTI A VÝZVA NA ZAPLATENIE“ a s podacím hárkom č. EPH103456494 k nemu, so Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017 a prílohou k nej, s Prípisom sp.zn. LD1630900277 zo dňa 05.01.2018 adresovaným žalovanému a označeným ako „Oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky“ a s podacím hárkom č. EPH115964366 k nemu, s Prípisom zo dňa 07.02.2020 označeným ako „POKUS O ZMIER “ č. 5.204.901. a s podacím hárkom č. EPH189189625 k nemu, s Mailovým prípisom právneho predchodcu žalobcu adresovaným žalobcovi z 20.04.2021, ako aj oboznámiac sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré si obstaral súd postupom v zmysle 185 ods. 2 a § 295 Civilného sporového poriadku, a to s výstupom z kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery vo výške od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 2. štvrtrok roku 2016 so stavom platným k 30.06.2016 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, so Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnenej uvedenu inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov vrátane pre 2. štvrtrok roku 2016 so stavom platným k 30.06.2016 aj s odkazom na príslušnú webovú stránku uvedenej inštitúcie so zistením údajov kedy boli zverejnené, so Zoznamom registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedených Národnou bankou Slovenska, a na ich základe zistil tento skutkový stav :

14. Dňa 04.11.2016 P. J., S..D., M. X. O. J., Y. L.. X, XXX XX J. X, W.: XX XXX XXX (ďalej „právny predchodca žalobcu“) a žalovaný na základe písomnej žiadosti o poskytnutie O. pôžičky č. 3500172298 (spotrebiteľského úveru) zo dňa 04.11.2016 a písomnej akceptácie uvedenej žiadosti zo dňa 04.11.2016 uzavreli Zmluvu o O. pôžičke č. 3500172298.

15. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.500,-- EUR. Medzi účastníkmi tejto zmluvy, bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 19,90 % p.a.. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať predmetný úver splátkami vo výške 60,14 EUR mesačne, s periodicitou splácania mesačne a so splatnosťou tej- ktorej splátky k 12.-temu dňu v kalendárnom mesiaci, pričom bolo dojednaných 72 splátok. Prvá splátka bola splatná dňa 12.12.2016 a konečná splatnosť úveru mala nastať 72 mesiacov od prvej splátky. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená vo výške 22,15 %, a priemerná hodnota RPMN bola 14,48 %. Výška odplaty bola uvedená hodnotou 19,90% a výška najvyššej prípustnej odplaty hodnotou 20,20%. Celkové náklady na predmetný úver boli stanovené na sumu 4.330,08 EUR, pričom uvedený parameter predstavuje celkovú čiastku, ktorú musí žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť za predmetný úver.

16. Podľa kalkulačky na výpočet RPMN umiestnenej v súdnom registri tunajšieho súdu hodnota RPMN pri zadaní parametrov uvedenej Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, a síce „dátum pôžičky“ : 04.11.2016, „výška pôžičky“ : 2.500,-- EUR, „Periodicita splátok“ : mesačne, „Počet splátok“ : 72, „Deň splátky“ : 12-tý deň, „Dátum prvej splátky“: 12.12.2016 a "Dodatočnom náklade" 0,--EUR, pri zohľadnení splátky 60,17 EUR), predstavuje hodnotu 21,97 % s celkovou čiastkou určenou na splatenie tohto úveru v sume 4.332,24 EUR. Údaj o RPMN uvedený vo vyššie uvedenej zmluve nie je uvedený v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Údaj o celkovej čiastke určenej na splatenie tohto úveru uvedený v danej zmluve hodnotou 4.330,08 EUR však nezodpovedá rovnakému údaju z výstupu z predmetnej kalkulačky na výpočet RPMN, ktorý uvádza sumu 4.332,24 EUR.

17. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 2. štvrťrok roku 2016 so stavom platným k 30.06.2016 bola 14,48 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 29.07.2016. Uvedená hodnota zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v predmetnej Zmluve o O. pôžičke č. 3500172298.

18. Ďalšie Súhrnné informácie o údajoch o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov pri novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov za obdobie pre 3. štvrťrok roku 2016 so stavom platným k 30.09.2016 boli na stránke Ministerstva financií SR zverejnené až dňa 31.10.2016, a teda v ich prípade ešte neuplynula lehota 15 kalendárnych dní do momentu uzavretia Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298/t.j. k 04.11.2016) tak ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z..

19. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 3. štvrťrok roku 2016 so stavom platným k 30.09.2016 bola 10,00 % p.a., pričom uvedený stav bol na stránke Ministerstva financií SR zverejnený dňa 31.10.2016.

20. Najvyššia prípustná výška odplaty podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak ku dňu 04.11.2016, ku ktorému bola Zmluva o O. pôžičke č. 3500172298 uzavretá, predstavovala hodnotu 20,00 % p.a. (t.j. 2 x 10,00 % p.a.), pričom ako hodnota RPMN podľa uvedenej zmluvy, resp. určená prepočtom podľa kalkulačky na výpočet RPMN, prekročovali vyššie uvedenú maximálnu výšku zákonom prípustnej odplaty. Túto hodnotu nemala prekračovať hodnota odplaty uvedená v predmetnej zmluve, ktorá bola stanovená hodnotou 19,9 %, čo je hodnota nižšia ako hodnota RPMN.

21. Podľa Mailového prípisu od právneho predchodcu žalobcu adresovaného žalobcovi z 20.04.2021 ohľadom schválenia predmetnej pôžičky žalovanému sa vychádzalo z toho, že 1./ Žiadaná a schválená výška úveru: 2 500,00 EUR; 2./ Deklarovaná výška príjmu klientom: 350,00 EUR - suma overená v Sociálnej poisťovni; 3./ Typ príjmu: zamestnanec; 4./ Záväzky: 86,00 EUR; 4./ Životné náklady: 200,00 EUR a 5./ Splátka nového úveru: 60,14 EUR. V ďalšom právny predchodca žalobcovi uviedol, že v čase podania žiadosti neboli v platnosti legislatívne ani iné zákonne opatrenia napr.: buffer, stresovane splátky, legislatívny multiplikátor, pričom minimálne životne náklady mal nastavené podľa regiónu.

22. Podľa Zoznamu registrov údajov o spotrebiteľských úveroch vedeného Národnou bankou Slovenska ku dňu 04.11.2016, ku ktorý došlo k uzavretiu Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, boli v prevádzke Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015. Od 10.07.2017 začal vykonávať činnosť aj EURI (Európsky register informácií).

23. Zároveň v uvedený deň uvedené zmluvné strany uzatvorili aj Dodatok k Zmluve o O. pôžičke č. 3500172298, na základe ktorého za splnenia podmienok uvedených v predmetnom Dodatku právny predchodca žalobcu žalovanému mal jednorázovo poskytnúť zľavu zo sumy načerpanej pôžičky vo výške 710,-EUR. Podľa bodu 2.2 uvedeného dodatku bol právny predchodca žalobcu oprávnený uvedenú zľavu neposkytnúť, resp. požadovať jej vrátenie v prípade ak a./ počas 12 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov bol žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako jednej pravidelnej mesačnej splátky viac ako 30 dní, alebo b./ ak nedodrжал dohodnutú výšku mesačnej splátky a/alebo konečnú splatnosť pôžičky.

24. Zároveň v uvedený deň uvedené zmluvné strany uzatvorili aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (formulár „ Zabezpečenie O. pôžičky“) a Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu.

25. Z Platobnej histórie vedenej právnym predchodcom žalobcu na žalovaného a predloženej v spore žalobcom vyplynulo, že k čerpaniu úveru došlo dňa 04.11.2016 a to v plnej výške. Nebolo preukázané aké sumy na uvedenú úver žalovaný zaplatil. Podľa obsahu žaloby žalovaný na tento úver nevykonával žiadne platby.

26. Podľa článku II písomnej Žiadosti o poskytnutie O. pôžičky č. 3500172298 (spotrebiteľského úveru) zo dňa 04.11.2016 podpísanej oboma zmluvnými stranami, a to odseku 2 uvedeného článku označeného ako „Mimoriadna splatnosť O. pôžičky“ právny predchodca žalobcu mal právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pôžičky, t.j. mal právo požadovať zaplatenie celej splátky a žalovaný bol povinný celú splátku tomuto právnemu predchodcovi zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti, ak okrem iného podľa písmena a./ uvedeného odseku mal žalovaný ako dlžník nedoplatok splátky istiny, ktorý trval viac ako tri mesiace. Zároveň podľa záverečnej vety tohto odseku ak právnym predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť pôžičky z vyššie uvedených bodov, vznikla žalovanému povinnosť splatiť predčasne pohľadávku banky alebo jej časť dňom doručenia oznámenia o mimoriadnej splatnosti pôžičky, alebo v neskoršej lehote určenej bankou v uvedenom oznámení.

27. Prípisom zo dňa 28.06.2017 adresovaným žalovanému a označeným ako „POSLEDNÁ VÝZVA NA ZAPLATENIE“, mal právny predchodca žalobcu upozorniť žalovaného na nezaplatené splátky predmetnej pôžičky, u ktorej ku dňu 27.06.2017 neevidoval jej zaplatenie. Zároveň z tejto výzvy malo vyplývať, že omeškanie vzniklo 12.05.2017, pričom výška dlžnej sumy ku dňu 27.06.2017 predstavovala sumu 147,77 EUR, z toho úrok z omeškania predstavoval čiastku 0,46 EUR. Zároveň uvedeným prípisom mal právny predchodca žalobcu žalovanému oznámiť, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote, banka môže na vymáhanie pohľadávky úveru splnomocniť zmluvnú inkasnú spoločnosť, ako aj upozorniť, že zaplatením dlžnej sumy sa jednoducho vyhne prípadnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pôžičky (čo znamenalo povinnosť zaplatiť celý zostatok pôžičky naraz). Súdu žalobca nezdokladoval, kedy bola uvedená výzva žalovanému doručená, resp. že bola vôbec doručovaná, resp. kedy v súlade s platnou súdnou judikatúrou vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

28. Prípisom zo dňa 14.08.2017 adresovaným žalovanému a označeným ako „OZNÁMENIE O VYHLÁSENÍ MIMORIADNEJ SPLATNOSTI A VÝZVA NA ZAPLATENIE“, poukazujúc na to, že aj napriek predchádzajúcim výzvam žalovaný ku dňu 12.08.2017 bol v omeškaní so splácaním pôžičky č. 3500172298, mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetnej pôžičky (t.j. žiadať predčasne naraz zaplatiť celú dlžnú sumu banke), a zároveň požiadať o jej zaplatenie do 7 kalendárnych dní od vystavenia tohto oznámenia na účet uvedený v predmetnom prípise, pričom podľa uvedeného prípisu výška dlžnej sumy ku dňu 12.08.2017 predstavovala sumu 2.611,00 EUR, z toho istina sumu 2.410,22 EUR, riadny úrok sumu 165,29 EUR, sankčný úrok sumu 1,49 EUR a náklady spojené s vymáhaním sumu 34,00 EUR.

29. Podľa poštového podacieho hárku č. EPH103456494 od právneho predchodcu žalobcu mal byť uvedený prípis žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu zasielaný dňa 14.08.2017 ako poštová zásielka č. RO060655694SK, súdu však žalobca nezdokladoval, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, či už skutočne, alebo v zmysle fikcie doručenia upravenej dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu.

30. Dňa 12.12.2017 uzavrel právny predchodca žalobcu ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej podľa jej Prílohy mala byť aj pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému z predmetnej pôžičky (VS: 3500172298 uvedené v prílohe), kedy podľa uvedenej prílohy výška tejto postúpenej pohľadávky predstavovala sumu 2.621,89 EUR.

31. Prípisom sp.zn. LD1630900277 zo dňa 05.01.2018 adresovaným žalovanému a označeným ako „Oznámenie o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky“, mal právny predchodca žalobcu tomuto oznámiť, že jeho peňažná pohľadávka voči tomuto žalovanému vo výške 2.621,89 EUR vrátane príslušenstva, ktorá vznikla zo Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017 postúpená na žalobcu. Zároveň ho upozornil, že vzhľadom na uvedenú skutočnosť je žalovaný ako povinný zaplatiť predmetnú pohľadávku tomuto žalobcovi ako novému veriteľovi a to na bankový účet v tomto prípise uvedenom.

32. Podľa poštového podacieho hárku č. EPH115964366 mal byť uvedený prípis žalovanému zasielaný na adresu jeho trvalého pobytu dňa 08.01.2018 ako poštová zásielka č. RO062039770SK, súdu však žalobca nezdokladoval, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, či už skutočne, alebo v zmysle fikcie doručenia upravenej dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu.

33. Prípisom zo dňa 07.02.2020 označeným ako „POKUS O ZMIER“ č. 5.204.901. , žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky, ktorá mu bola postúpená zo strany právneho predchodcu žalobcu a ktorá ku dňu spísania uvedenej výzvy predstavovala sumu 2.880,74 EUR. Podľa poštového podacieho hárku č. EPH189189625 mal byť uvedený prípis žalovanému zasielaný dňa 10.02.2020, súdu však žalobca nezdokladoval, kedy bol uvedený prípis žalovanému doručený, či už skutočne, alebo v zmysle fikcie doručenia upravenej dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu.

34. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy M. O. pôžičke č. 3500172298, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa § 266 ods.5 Obchodného zákonníka, v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365,369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

39. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

40. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

41. Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

42. Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

43. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

44. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

45. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

46. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o O. pôžičke č. 3500172298, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

48. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

49. Podľa § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky(17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

50. Podľa § 20 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, veriteľ je oprávnený poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo

b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

51. Podľa § 7 ods.15 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

52. Podľa § 7 ods.16 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú

zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

53. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

54. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

55. Podľa § 9 ods.9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

56. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

57. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

58. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

59. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkolvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

60. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

61. Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

62. Podľa § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

63. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis..

64. Podľa §10c ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

65. Podľa §10c ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatu sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

66. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

67. Podľa §1 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

68. Podľa §1 ods.2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

69. Podľa §1 ods.3 písm.b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

- 1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
- 3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelením sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100.

70. Podľa §1 ods.4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

71. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

72. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

73. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

74. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

75. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

76. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

77. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

78. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

79. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

80. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

81. Podľa § 25g zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení zákona č. 438/2015 Z.z. , ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak nie je ustanovené inak. Na lehoty, ktoré do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte neuplynuli, sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitného predpisu. 33b).

82. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu platnosti a účinnosti ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

83. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení ku dňu platnosti a účinnosti ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

84. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v znení ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, 21a) upravujúcich konkurzné konanie, 22) alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

85. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „ zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a

účinnom k 04.11.2016, teda ku dňu platnosti a účinnosti Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, k je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

86. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu vyhotovenia „Oznámenia o ukončení zmluvného vzťahu a o postúpení pohľadávky“ zo dňa 05.01.2018, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

87. Predovšetkým nebolo pochyb, že vzťah založený na základe Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298 zo dňa 04.11.2016, ktorý potvrdzoval existenciu úverového zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda že uvedený zmluvný vzťah spĺňa predpoklady pre jeho zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase vyhotovenie uvedeného formulára(ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase uzavretia predmetnej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 1 ods. 2 zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom podľa § 2 písm. a.) a b.) citovaného zákona sa spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúkala alebo poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

88. Z predložených listinných dôkazov v tomto spore nie je zrejme, aby žalovaný pri dojednaní náležitostí vo veci predmetného úveru konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre

spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené medzi stranami sporu je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

89. Okrem toho súd tiež upriamuje pozornosť na judikatúru európskeho súdneho dvora na povinnosti vyplývajúce vnútroštátnemu súdu pri posudzovaní ochrany spotrebiteľa v súvislosti s aplikáciou únievého spotrebiteľského práva.

90. Z tej vyplýva, že „Súdny dvor viackrát potvrdil povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať ex offo porušenie niektorých ustanovení únievého spotrebiteľského práva [pozri v tomto zmysle v súvislosti so smernicou 93/13 rozsudok zo 4. júna 2009, Pannon GSM, C-243/08, EU:C:2009:350, bod 32; v súvislosti so smernicou Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, s. 31; Mim. vyd. 15/001, s. 262) rozsudok zo 17. decembra 2009, Martín Martín, C-227/08, EU:C:2009:792, bod 29, a v súvislosti so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223) rozsudok z 3. októbra 2013, Duarte Hueros, C-32/12, EU:C:2013:637, bod 39].“ (porovnaj bod 62 rozsudku SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 21. apríla 2016 vo veci C - 377/14 - Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s. (ďalej len ako „rozsudok SD EÚ sp.zn. C - 377/14“).

91. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora systém ochrany zavedený smernicou 2008/48 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 1. októbra 2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, bod 39 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 62 rozsudku C-377/14).

92. Povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok a existenciu povinných informácií v zmluve o úvere predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru) (porovnaj bod 77 rozsudku C-377/14).

93. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sú vnútroštátne súdy pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel smernice 2008/48 tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok, a takto konať v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je totiž vnútorne spätá so systémom Zmluvy o FEÚ, keďže umožňuje vnútroštátnym súdom v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 24. januára 2012, Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, bod 24 a citovaná judikatúra) (porovnaj bod 79 rozsudku C-377/14).

94. Následne súd vzhľadom na vyššie uvedené tak pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami dôsledne napíňajúc ustanovenia únievého spotrebiteľského práva, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora má súd realizovať ex offo, posudzoval tento vzťah aj bez zreteľa na to, že zo strany žalovaného ako spotrebiteľa neboli určité skutočnosti tohto úverového vzťahu namietané, napriek tomu ich súd jednoznačne neurčil za nesporné, pokiaľ ďalšie listinného dôkazy tvrdenie žalobcu nepodporovali.

95. Nadväzne na to súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť, nakoľko v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu na ním uplatňovaný nárok voči žalovanému.

96. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou

súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

97. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej sa voči žalovanému v tomto spore domáha žalobca, a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky.

98. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje. (porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 , zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

99. V danom spore žalobca síce súdu predložil niekoľko písomností (Prípis zo dňa 28.06.2017 označený ako „POSLEDNÁ VÝZVA NA ZAPLATENIE“, resp. Prípis zo dňa 14.08.2017 označený ako „OZNÁMENIE O VYHLÁSENÍ MIMORIADNEJ SPLATNOSTI A VÝZVA NA ZAPLATENIE“), ktoré podľa jeho názoru mali preukazovať splnenie požiadavky § 92 ods. 8 Zákona o bankách o tom, že jeho právny predchodca si riadne splnil povinnosť vyzvať žalovanú ako dlžníka na splnenie jej záväzku pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi, avšak ani v jednom z týchto ním prezentovaných prípadov nebolo preukázané, že tieto prípisy boli žalovanému aj riadne doručené.

100. V prípade Prípisu zo dňa 28.06.2017 označeného ako „POSLEDNÁ VÝZVA NA ZAPLATENIE“ žalobca nepreukázal ani len to, že uvedený prípis bol vôbec žalovanému doručovaný, t.j. daný na poštovú prepravu. V prípade Prípisu zo dňa 14.08.2017 označeného ako „OZNÁMENIE O VYHLÁSENÍ MIMORIADNEJ SPLATNOSTI A VÝZVA NA ZAPLATENIE“ síce súdu predložil podací hárok č. EPH103456494, podľa ktorého mal byť uvedený prípis podaný na poštovú prepravu ako poštová zásielka č. EPH103456494 dňa 14.08.2017, avšak súdu zároveň nezdokladoval, kedy sa tento uvedený prípis žalovanému aj doručil, resp. kedy sa uvedený prípis v súlade s dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu dostal aspoň do dispozičnej sféry žalovaného.

101. V danom prípade tak na doručenie tohto prípisu nebolo možné uplatniť súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta, ktorá viaže takýto následok na moment ich uloženia do poštovej schránky žalovaného, resp. vhodenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011).

102. Je síce pravdou, že v rámci článku 8.12. bod 8.12.6. RAIFFEISEN OBCHODNÝCH PODMIENOK platných a účinných dňa 01.02.2014 právneho predchodcu žalobcu, ktoré žalobca súdu v tomto konaní predložil, mal tento jeho právny predchodca upravenú otázku doručovania písomností klientom tak, že sa tieto považovali pri doručovaní poštou za doručené v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, avšak súd túto fikciu o doručení nepovažoval za smerodajnú, nakoľko súdna prax zaujala k takémuto postupu odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby

mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

103. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby sa niektorý z vyššie uvedených prípisov, ktoré predchádzali uzavretiu samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017, ktorou sa pohľadávka voči žalovanému mala postúpiť na súčasného žalobcu, dostal aspoň do dispozičnej sféry samotného žalovaného.

104. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

105. Súd tiež poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“.

106. Napokon je potrebné uviesť, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže doručenie poštovej zásielky žalovanému aspoň do jeho dispozičnej sféry v súlade dosiaľ platnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít, a teda nevznikne povinnosť plnenia žalovanému inému subjektu než banke, s ktorou mal uzavretú príslušnú zmluvu, je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

107. Súd ďalej uvádza, že podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tomuto žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke preukázateľne doručená. V danom spore táto podmienka tak ako to už súd vyššie uviedol, nebola splnená.

108. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

109. Súd napokon poukazuje aj na to, že ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tejto súvislosti súd poukazuje na bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018,

zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018), v ktorom sa uvedený súd vysporadúval aj s pôvodným Rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, na ktorý žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 21.04.2021 poukázal.

110. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách zo strany D. D., a.s. nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o bankách) dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017 v časti týkajúcej sa pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému vedenej pod VS: 3500172298 je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

111. Okrem toho súd zistil vychádzajúc zo žalobcom predkladaných listinných dôkazov, že zosplatenie realizované právnym predchodcom žalobcu bolo pre nedodržanie postupu vymedzeného § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka neplatné, a zároveň pre, keďže nebolo preukázané splnenie si povinnosti podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z.z. zo strany tohto právneho predchodcu žalobcu, vyššie uvedené postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu podľa vyššie uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2017, bolo neplatné aj pre jeho rozpor s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., čo viedlo k tomu, že súd musel predmetnú žalobu zamietnuť aj z tohto dôvodu.

112. Podľa ust. § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

113. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

114. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby právny predchodca žalobcu ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné, aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím.

115. V danom spore je zrejmé, že takéto oprávnenie právny predchodca žalobcu vyplývali z článku II písomnej Žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500172298 (spotrebiteľského úveru) zo dňa 04.11.2016 podpísanej oboma zmluvnými stranami , a to odseku 2 uvedeného článku.

116. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku pred tým, ako k zosplateniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 (predtým ods. 8) Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

117. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota

15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP- I. (§ 1 - § 135 C) vydavateľstvo Eurounion, spol. s. r. o., Bratislava, 2015, komentár k § 53 ods. 9, str. 758 a 759, resp. aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/178/2017 zo dňa 19.4.2018).

118. V danom spore z Platobnej histórie vyplynulo, že žalovaný na daný úverový vzťah neuhradil žiadnu splátku.

119. Keďže ale tak ako už bolo vyššie uvedené žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca ako Prípis zo dňa 28.06.2017 označený ako „POSLEDNÁ VÝZVA NA ZAPLATENIE“, tak aj Prípis zo dňa 14.08.2017 označený ako „OZNÁMENIE O VYHLÁSENÍ MIMORIADNEJ SPLATNOSTI A VÝZVA NA ZAPLATENIE“, preukázateľne doručil žalovanému, resp. aspoň ho doručil do jeho sféry jeho vplyvu v súlade so súdnou praxou o doručovaní poštových listín, nemohlo dôjsť k platnému predčasnému zosplateniu predmetného úveru tak ako to právny predchodca žalobcu mal vykonať, a teda žalovaný bol povinný a zároveň aj oprávnený splácať predmetný úver v dojednanom splátkovom kalendári, pričom konečná splatnosť úveru mala nastať až po uplynutí 72 mesiacov od prvej splátky, ktorá bola dňa 12.12.2016, teda dňom 12.12.2022.

120. Navyše právny predchodca žalobcu nepreukázal splnenie svojich povinností v zmysle § 7 ods.1, 4, 15 a 16 zákona č. 129/2010 Z.z., teda nepreukázal konanie s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní tohto úveru, a preto nemal podľa § 11 ods.2 citovaného zákona oprávnenie vyžadovať od žalovaného ako spotrebiteľa jednorazové splatenie tohto spotrebiteľského úveru.

121. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že na právneho predchodcu žalobcu ako banku sa v súlade s § 7 ods.4 zákona č. 129/2010 Z.z. vzťahovala povinnosť vynaložiť náležitú odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a za týmto účelom bolo jeho povinnosťou získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16 uvedeného paragrafu.

122. Podľa § 7 ods.16 písm b./ zákona č. 129/2010 Z.z. bol právny predchodca žalobcu ako veriteľ povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

123. Zároveň podľa § 7 ods.15 písm b./ zákona č. 129/2010 Z.z. bol právny predchodca žalobcu ako veriteľ povinný vynaložiť tejto odbornej starostlivosti aj hodnoverne preukázať, pričom v tomto spore táto povinnosť hodnoverného preukázania splnenia si tejto povinnosti prešla aj na jeho právnych nástupcov, teda toho času na súčasného žalobcu.

124. Vzhľadom na uvedené a to aj s prihliadnutím na výzvu tunajšieho súdu uskutočnenú v uznesení sp.zn. 16Csp/113/2020-98 zo dňa 30.03.2021, bolo preto povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať, že jeho právny predchodca pri posudzovaní bonity žalovaného postupoval v súlade s § 7 ods. 15 a 16 citovaného zákona a teda vykonal overenia bonity žalovaného v príslušných databázach, čo mal aj následne súdu riadne zdokladovať a tým hodnoverne preukázať splnenie si uvedených povinností.

125. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ku dňu 04.11.2016, teda ku dňu uzavretia Zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298, boli už v prevádzke tri takéto databázy, a síce Spoločný register bankových informácií "SRBI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, Nebankový register klientskych informácií "NRKI" - časť Register spotrebiteľských úverov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách

pre spotrebiteľov, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015, a Register údajov o spotrebiteľských úveroch, ktorý začal vykonávať činnosť od 01.10.2015.

126. Nesplnenie si tejto jeho povinnosti hodnoverného preukázania vynaloženia náležitej odbornej starostlivosti vo forme nahliadnutia do príslušných registrov aj riadneho preukázania tohto nahliadnutia je preto potrebné v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., považovať za hrubé porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, ktoré má za následok jednak to, že je potrebné predmetný úver z tohto dôvodu považovať za bezúročný a bez poplatkov, a jednak aj to, že, právnemu predchodcovi žalobcu nevzniklo oprávnenie vyžadovať od žalovaného ako spotrebiteľa jednorazové splatenie tohto spotrebiteľského úveru.

127. V dôsledku týchto skutočností preto ani nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky vedenej právnym predchodcom žalobcu voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto sporu, nakoľko v čase jej postúpenia neboli naplnené predpoklady uvedené v ust. § 17 ods. 1 písm b./ a teda postúpenie je neplatné.

128. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky zo pôvodného žalobcu na súčasného, bolo možné postúpiť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len za splnenia kumulatívnych podmienok uvedených v predmetnom ustanovení, medzi ktoré patrila aj tá požiadavka, že predmetná pohľadávka bola buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo že sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti.

129. Uvedená požiadavka nemusela byť naplnená len v prípade predvídanom v ust. ods. 3 citovaného paragrafu a síce ak sa postupovalo pri jej postúpení podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, alebo upravujúcich konkurzné konanie, alebo ak šlo o prechod pohľadávky z banky, pobočky zahraničnej banky alebo finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu na banku, pobočku zahraničnej banky alebo finančnú inštitúciu podľa osobitného predpisu s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

130. Situácie predvídané predmetným ust. § 17 ods. 3 cit. zákona v konaní neboli preukázané, a ani zo strany žalobcu tvrdené a dokazované, takže súd skúmal, či pri postúpení predmetnej pohľadávky boli naplnené predpoklady predvídané v ods. 1 citovaného paragrafu.

131. K ich naplneniu tak ako bolo už vyššie uvedené nedošlo, keďže zosplatenie nebolo platné a celková splatnosť úveru ešte nenastala, preto postúpenie pohľadávky z tejto zmluvy o Raiffeisen pôžičke č. 3500172298 bolo neplatné aj pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda na strane súčasného žalobcu tým nie je daná vecná aktívna legitímácia na vedení tohto sporového konania aj z tohto titulu.

132. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

133. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

134. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

135. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

136. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalcie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

137. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnú vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

138. Podľa článku 17 Základných princíпов CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

139. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princíпов CSP teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

140. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovaného bol 100%. Žalovanému ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V danom spore si však žalovaný trovy konania neuplatnil a bol nečinný.

141. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

142. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princíпов čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princíпов CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnený žalovaný síce bol úspešný v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

143. Súd preto rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „CSP“).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.